

Arrest

nr. 125 036 van 28 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 oktober 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 114 910 van 2 december 2013 waarbij de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 11 december 2013.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. DOCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. wordt verworpen. Op 5 september 2013 wordt aan verzoeker eveneens een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.3. Tegen de in punt 1.2. vermelde beslissingen dient verzoeker op 28 september 2012 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 113 879 van 18 november 2013 wordt het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.4. Op 29 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing wordt op 30 augustus 2013 ter kennis gebracht van verzoeker.

1.5. De vordering tot schorsing ingeleid bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing vermeld in punt 1.4. wordt bij arrest nr. 109 275 van 6 september 2013 verworpen door de Raad.

1.6. Op 18 september 2013 dient verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.7. Op 19 september 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

1.8. Op 19 september 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Deze beslissing, die verzoeker ter kennis werd gebracht op 20 september 2013, is gemotiveerd als volgt:

“ Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, le van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.9. De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van 28 november 2013 tegen de *in casu* bestreden beslissing wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 114 910 van 2 december 2013.

1.10. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 3 oktober 2013, in antwoord op verzoekers asielaanvraag, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad bevestigd bij arrest nr. 113 360 van 5 november 2013.

1.11. Op 5 november 2013 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.12. Op 2 december 2013 wordt verzoeker naar Marokko gerepatrieerd.

2. Over de rechtspleging

In het verzoekschrift vraagt verzoeker dat het Frans wordt gebruikt als proceduretaal.

Artikel 39/14 van vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend.”

De proceduretaal is *in casu* niet bepaald overeenkomstig artikel 51/4 van de vreemdelingenwet. De zaak dient dus voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te worden behandeld in de taal waarvan de wet het gebruik oplegt aan de administratieve overheid waarvan de beslissing wordt aangevochten, *i.e.* deze waarin de beslissing is gesteld (*cf.* RvS 17 april 2002, 105.632). Dit is *in casu* het Nederlands.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. De verwerende partij wijst er op dat verzoeker een maatregel aanvecht waarvan de eventuele nietigverklaring geen gevolgen zal hebben op zijn verblijfstoestand, dat verzoeker immers werd gerepatrieerd naar Marokko op 2 december 2013, zodat hij geen belang heeft bij huidige procedure.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet, kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de nota met opmerkingen van de verwerende partij en het administratief dossier (verslag vertrek) is gebleken dat verzoeker op 2 december 2013 werd gerepatrieerd naar Marokko. Uit voormeld gegeven blijkt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers raadsman weerlegt deze vaststelling niet. Hij toont dan ook niet aan dat verzoeker een belang heeft bij de nietigverklaring van deze beslissing (*cf.* RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Het ingestelde beroep is, om voormelde reden, dan ook onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER